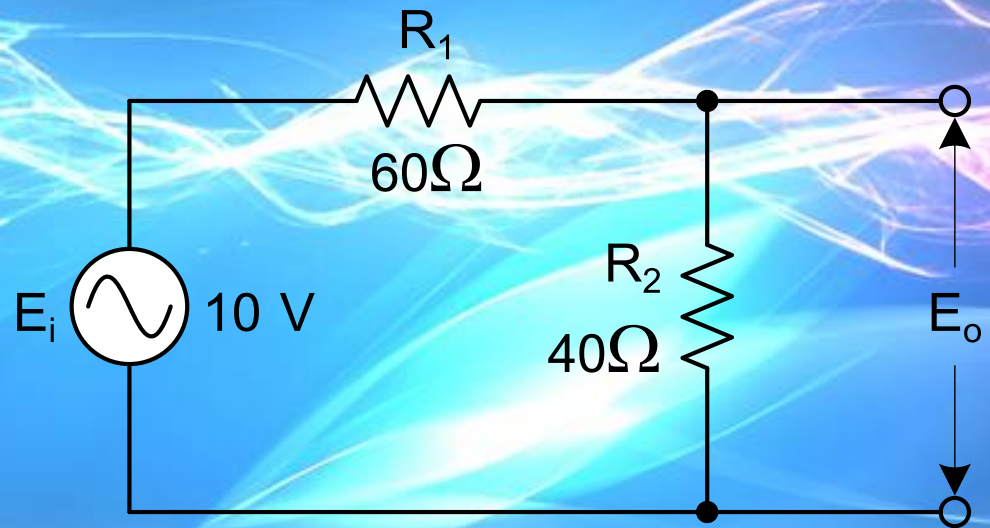

วงจรโครงร่างสัญญาณ

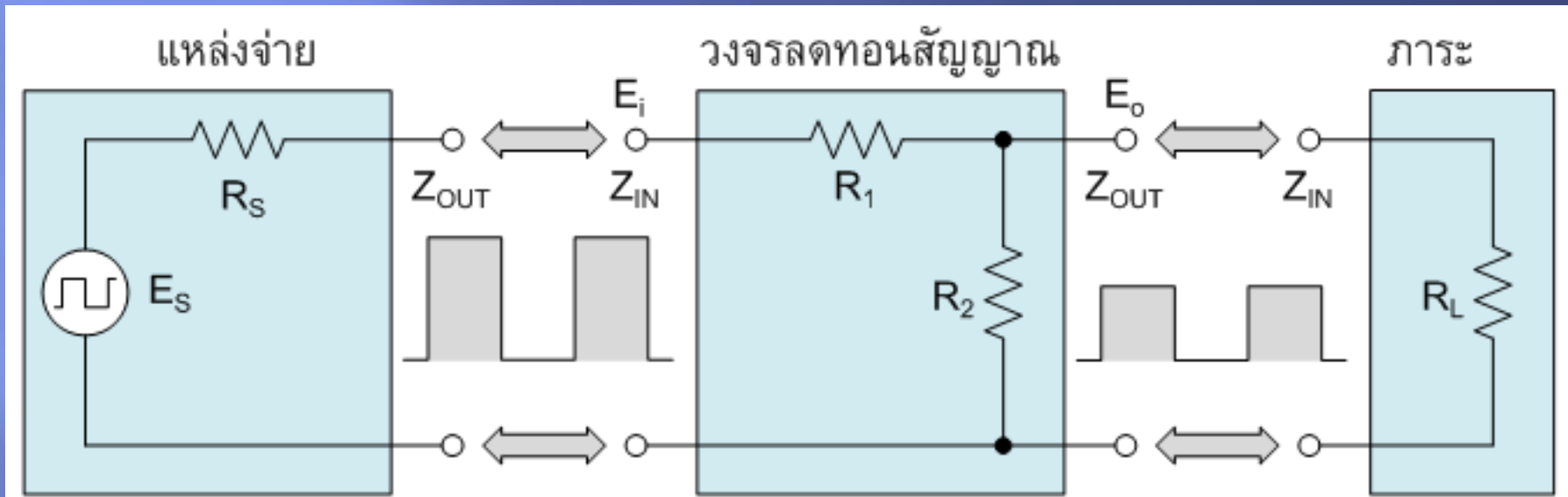
และวงจรแปลงรูปสัญญาณ

2.1 วงจรลดรูปสัญญาณ

วงจรลดรูปสัญญาณ หรือวงจรลดทอนสัญญาณ (Attenuate Circuit) และอาจเรียกว่า ตัวลดทอน (Attenuator) คือวงจรลดขนาดสัญญาณไฟฟ้าที่ป้อนเข้ามาให้ได้ค่าออกเอาต์พุตมีค่าน้อยลงตามต้องการ ซึ่งจะลดทอนเฉพาะค่าความแรงสัญญาณ ส่วนรูปร่างสัญญาณ เฟสสัญญาณ และความถี่ มีค่าคงเดิมไม่เปลี่ยนแปลง โดยวงจรลดทอนสัญญาณแบบพื้นฐาน เป็นอุปกรณ์ชนิดส่งผ่านอย่างเดียว (Passive Devices) ไม่มีการขยายสัญญาณ ลักษณะวงจรทั้งหมดมีสถานะต้านทาน อยู่ในรูปของโครงข่ายต้านทาน (Resistive Network) ชนิดสองขั้ว

2.1 วงจรลดรูปสัญญาณ

จากรูปจะเห็นได้ว่าวงจรลดทอนสัญญาณก็คือวงจรแบ่งแรงดัน (Voltage Divider) นั่นเอง โดยทำหน้าที่แบ่งแรงดันที่ป้อนเข้ามาให้จ่ายออกเอาต์พุตลดลงตามค่าที่กำหนดไว้ ด้วยตัวต้านทาน R_1 และ R_2

การหาค่าวงจรลดทอนสัญญาณ

$$E_o = E_i \frac{R_2}{R_1 + R_2}$$

$$\frac{E_o}{E_i} = \frac{R_2}{R_1 + R_2}$$

- เมื่อ E_o = แรงดันออกเอาต์พุตของวงจรลดทอนสัญญาณ หน่วย V
- E_i = แรงดันป้อนเข้าอินพุตของวงจรลดทอนสัญญาณ หน่วย V
- $\frac{E_o}{E_i}$ = ตัวประกอบการลดทอน (Attenuation Factor)
- R_1 = ความต้านทานต่ออนุกรมของวงจรลดทอนสัญญาณ หน่วย Ω
- R_2 = ความต้านทานต่อขนานของวงจรลดทอนสัญญาณ หน่วย Ω

2.2 ระดับการลดทอนสัญญาณ

ระดับการลดทอนสัญญาณ (Degree Attenuation) ถูกบอกค่าไว้ในรูปความดังมีหน่วยเป็นเดซิเบล (dB) โดยการใส่ค่าลอการิทึม (log) เข้าไปในสมการของอัตราส่วนค่าแรงดัน ค่า กระแส หรือค่า กำลังไฟฟ้า ที่วัดออกมาได้ การหาค่าระดับการลดทอนสัญญาณ หาได้ดังนี้

เมื่อ A = ระดับการลดทอนสัญญาณ หน่วย dB

P_o = กำลังไฟฟ้้าออกเอาต์พุตของวงจรลดทอนสัญญาณ
หน่วย W

P_i = กำลังไฟฟ้้าป้อนเข้าอินพุตของวงจรลดทอนสัญญาณ
หน่วย W

E_o = แรงดันออกเอาต์พุตของวงจรลดทอนสัญญาณ
หน่วย V

E_i = แรงดันป้อนเข้าอินพุตของวงจรลดทอนสัญญาณ
หน่วย V

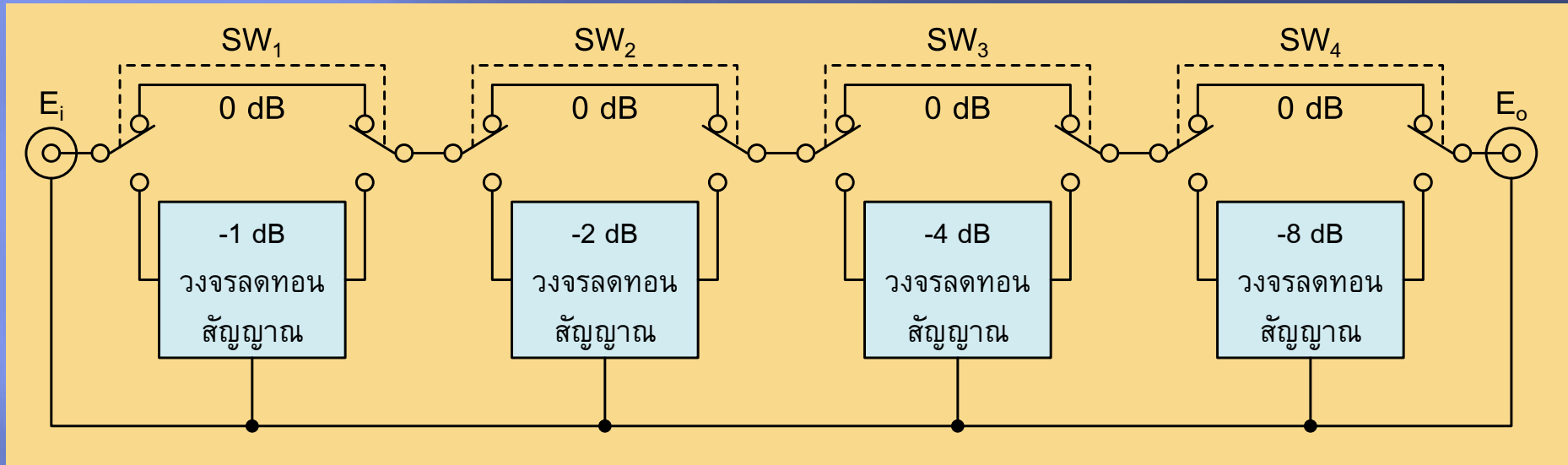
$$\text{ระดับการลดทอน (A)} = 10 \log_{10} \frac{P_o}{P_i}$$

$$\text{ระดับการลดทอน (A)} = 20 \log_{10} \frac{E_o}{E_i}$$

อัตราส่วนการลดทอนในหน่วยเดซิเบล (dB) ค่าต่าง ๆ

$\frac{E_o}{E_i}$	การคำนวณค่า	ค่าการลดทอน ในหน่วย dB
1	$20 \log_{10} (1)$	0 dB
0.7071	$20 \log_{10} (0.7071)$	-3 dB
0.5	$20 \log_{10} (0.5)$	-6 dB
0.25	$20 \log_{10} (0.25)$	-12 dB
0.125	$20 \log_{10} (0.125)$	-18 dB
0.0625	$20 \log_{10} (0.0625)$	-24 dB
0.03125	$20 \log_{10} (0.03125)$	-30 dB
0.01563	$20 \log_{10} (0.01563)$	-36 dB
0.00781	$20 \log_{10} (0.00781)$	-42 dB

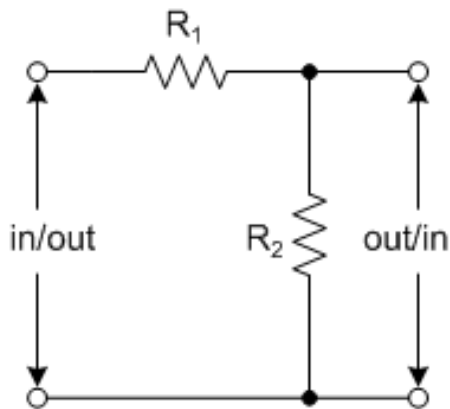
วงจรลดทอนสัญญาณแบบสวิตช์ต่ออนุกรมเป็นลำดับ

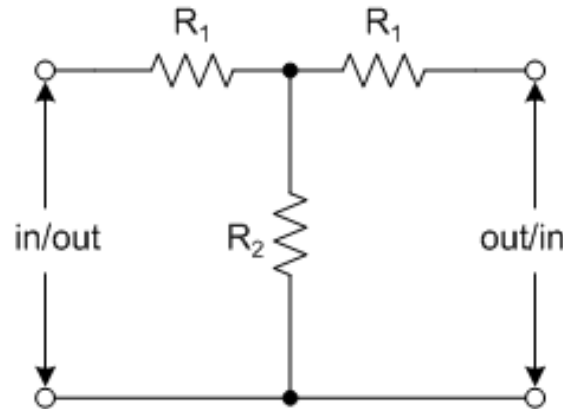
วงจรลดทอนสัญญาณแต่ละชุดถูกกำหนดค่าการลดทอนไว้แน่นอนตามต้องการ เช่น -1 dB, -2 dB, -4 dB และ -8 dB เป็นต้น การเลือกค่าการลดทอนโดยโยกสวิตช์ SW1, SW2, SW3 หรือ SW4 ต่อเข้าวงจรลดทอนสัญญาณ นำค่าการลดทอนของวงจรแต่ละวงจรที่โยกสวิตช์ต่อเข้าวงจรลดทอนมาบวกกัน ก็จะได้ค่าการลดทอนรวมของวงจรออกมา ในกรณีที่สวิตช์ทุกตัวต่อไว้ที่ตำแหน่ง 0 dB วงจรลดทอนสัญญาณจะเป็นเพียงสายวงจรต่อผ่านสัญญาณเท่านั้นไม่มีการลดทอน

2.3 ชนิดวงจรลดทอนสัญญาณ

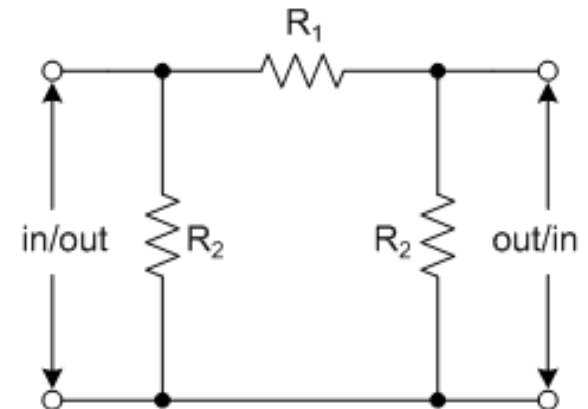
วงจรลดทอนสัญญาณแบบพื้นฐาน

(ก) ชนิด L - แพนด

(ข) ชนิด T - แพนด

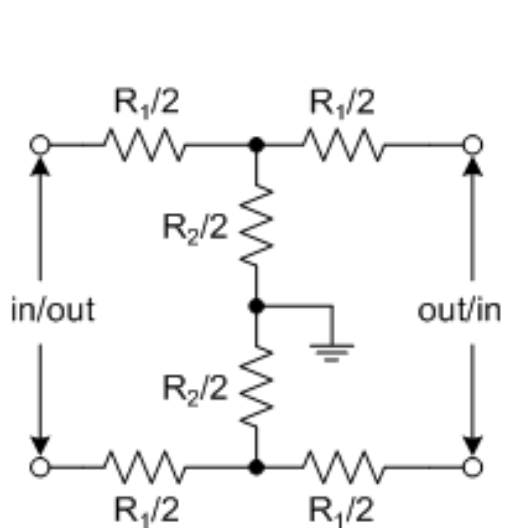

(ค) ชนิด π - แพนด

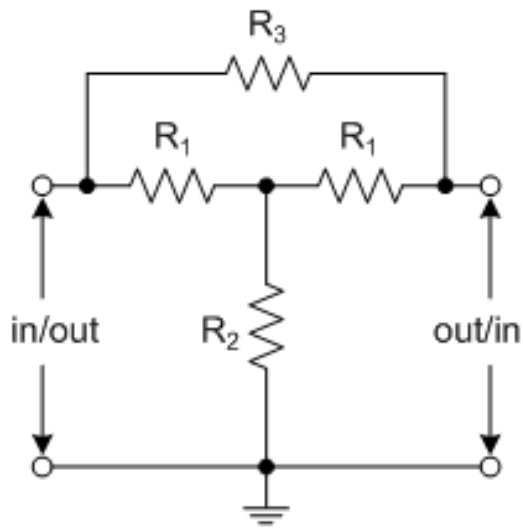
การต่อวงจรลดทอนสัญญาณเข้ากับวงจรต่างๆ สามารถจัดจุดต่อได้ทั้งสองทิศทาง การจัดจุดต่อใช้งานไม่ถูกต้องทำให้การลดทอนสัญญาณของวงจรเปลี่ยนแปลงไป

2.3 ชนิดวงจรลดทอนสัญญาณ (ต่อ)

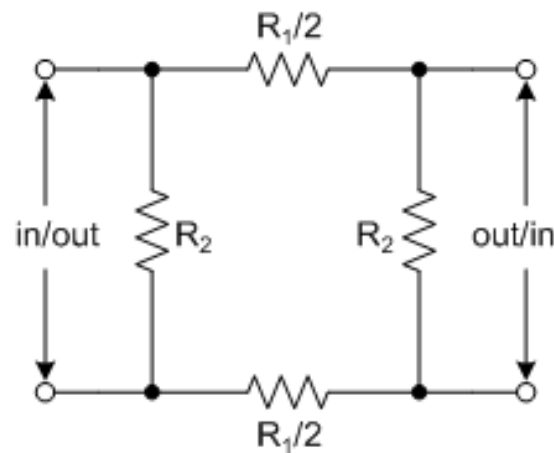
วงจรลดทอนสัญญาณชนิด T - แพด และชนิด p - แพดแบบวงจรดัดแปลง

(ก) ชนิด T - แพดแบบสมดุล

(ข) ชนิด T - แพดแบบบริดจ์

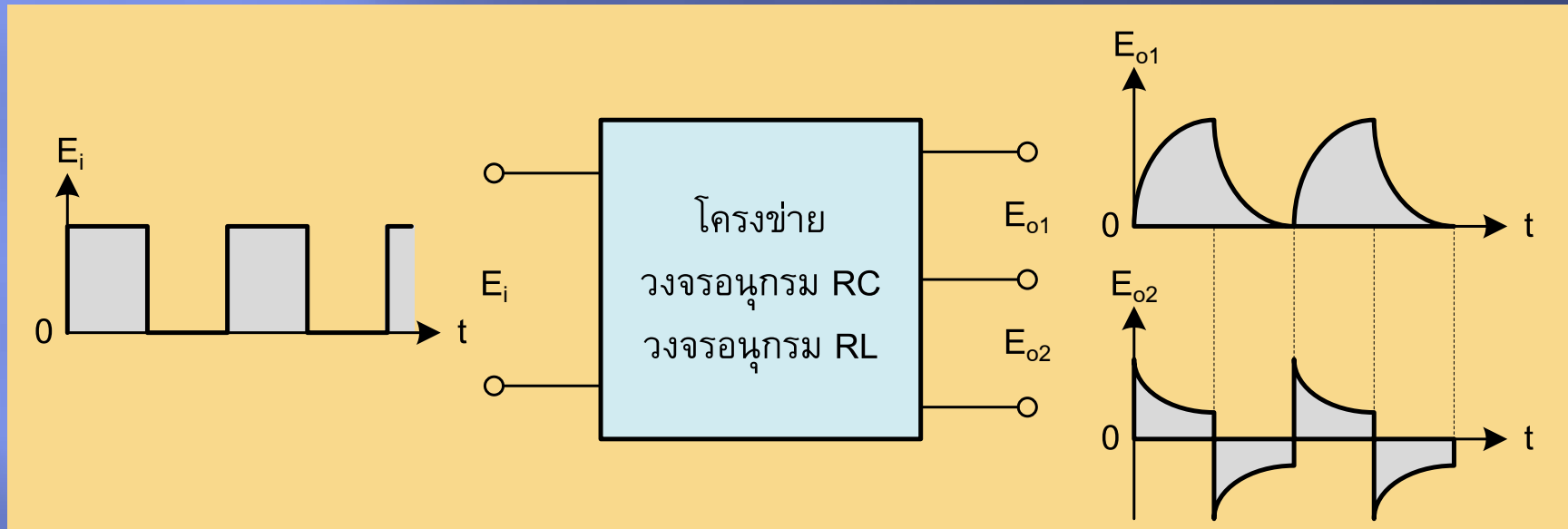

(ค) ชนิด π - แพดแบบสมดุล

2.4 วงจรแปลงรูปสัญญาณ

คลื่นสี่เหลี่ยม คลื่นพัลส์ และรูปคลื่นอื่นๆ ที่มีลักษณะไม่เป็นคลื่นไซน์ (Nonsinusoidal) สามารถเปลี่ยนแปลงรูปร่างไปได้ โดยป้อนคลื่นสัญญาณเหล่านี้เข้าไปในวงจรโครงข่ายที่ใช้ตัวเหนี่ยวนำ (L) หรือตัวเก็บประจุ (C) ประกอบรวมในวงจรร่วมกับตัวต้านทาน (R) เช่น วงจรอนุกรม RC และวงจรอนุกรม RL เป็นต้นผลจากการทำงานของตัวเก็บประจุ ต่อวงจรร่วมกับตัวต้านทาน ในวงจรที่จ่ายสัญญาณไฟสลับที่ไม่ใช่คลื่นไซน์ เช่นจ่ายคลื่นสี่เหลี่ยมให้วงจรอนุกรม RC สัญญาณคลื่นสี่เหลี่ยมตกคร่อมตัวเก็บประจุเปลี่ยนเป็นคลื่นอินทิเกรต และผลจากการทำงานของตัวเหนี่ยวนำต่อวงจรร่วมกับตัวต้านทานในวงจรที่จ่ายสัญญาณไฟสลับที่ไม่ใช่คลื่นไซน์ เช่นจ่ายคลื่นสี่เหลี่ยมให้วงจรอนุกรม RL สัญญาณคลื่นสี่เหลี่ยมตกคร่อมตัวเหนี่ยวนำเปลี่ยนเป็นคลื่นดิฟเฟอเรนเชียล

2.4 วงจรแปลงรูปสัญญาณ (ต่อ)

แสดงวงจรแปลงรูปสัญญาณในโครงข่ายเชิงเส้น ทั้งวงจรอนุกรม RC และวงจรอนุกรม RL โดยป้อนสัญญาณคลื่นสี่เหลี่ยมเข้าวงจรทำให้สัญญาณคลื่นสี่เหลี่ยมเกิดการเปลี่ยนแปลงรูปสัญญาณไป ได้รูปสัญญาณออกเอาต์พุตเป็นรูปคลื่นดิฟเฟอเรนเชียล และรูปคลื่นอินทิเกรต เป็นผลเกิดจากคุณสมบัติในการทำงานของอุปกรณ์ RLC ที่ต่อในวงจร

2.4 วงจรแปลงรูปสัญญาณ (ต่อ)

รูปร่างลักษณะของคลื่นที่ได้ออกมาจะมีการเปลี่ยนแปลงไปตามค่าเวลาคงที่ (Time Constant ; τ) ของวงจร ค่าเวลาคงที่ (τ ; ทาว) เกิดขึ้นจากค่าความต้านทาน (R) ค่าความเหนี่ยวนำ (L) และค่าความจุ (C) ที่นำมาต่อใช้งานในวงจร ค่าเวลาคงที่หาได้ดังนี้

หรือ

$$\tau = RC$$

$$\tau = \frac{L}{R}$$

เมื่อ

t = ค่าเวลาคงที่ หน่วย s

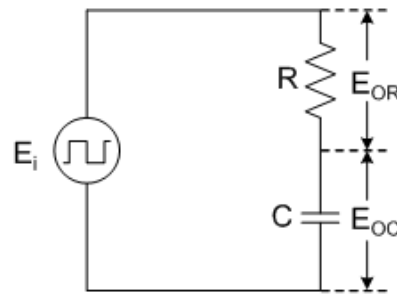
R = ความต้านทานต่ออนุกรมในวงจร หน่วย Ω

C = ความจุต่ออนุกรมในวงจร หน่วย F

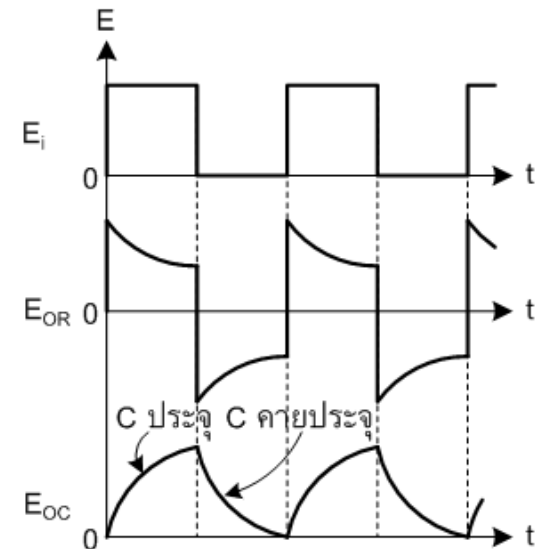
L = ความเหนี่ยวนำต่ออนุกรมในวงจร หน่วย H

2.5 วงจรอนุกรม RC

วงจรอนุกรม RC เป็นวงจรที่นำตัวต้านทานต่ออนุกรมกับตัวเก็บประจุ และนำไปต่อเข้ากับแหล่งกำเนิดสัญญาณคลื่นสี่เหลี่ยม การต่อดังกล่าวส่งผลต่อสัญญาณคลื่นสี่เหลี่ยมที่ตกคร่อมทั้งตัวต้านทานและตัวเก็บประจุเปลี่ยนแปลงรูปร่างไป

(ก) วงจร

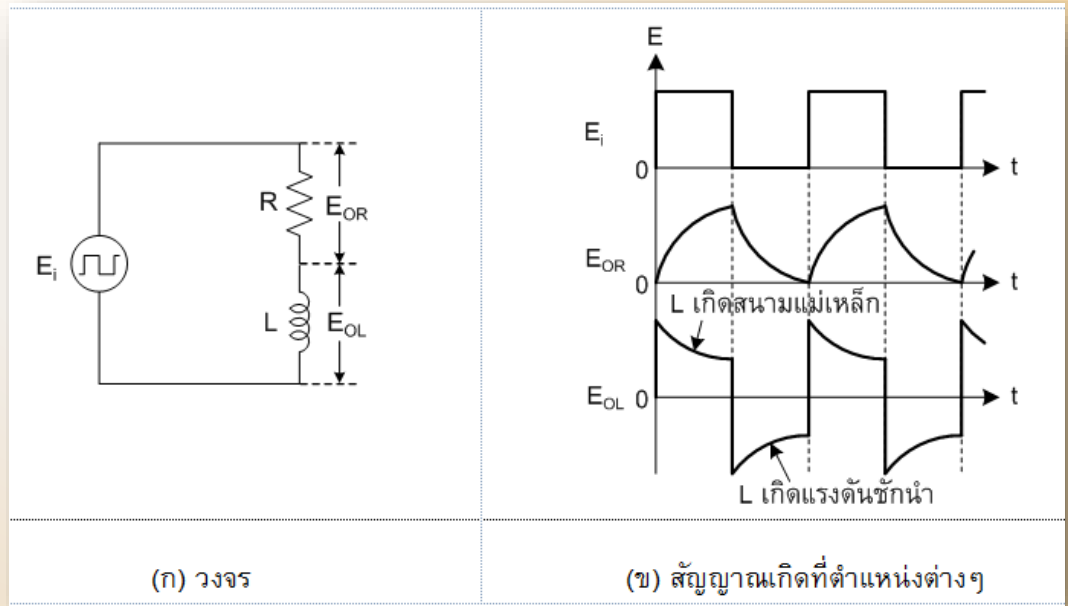
(ข) สัญญาณเกิดที่ตำแหน่งต่างๆ

2.5 วงจรอนุกรม RC (ต่อ)

เมื่อป้อนสัญญาณคลื่นสี่เหลี่ยมเข้าวงจร ส่งผลให้สัญญาณคลื่นสี่เหลี่ยมถูกเปลี่ยนแปลงรูปร่างไปจากสถานะการทำงานของวงจรตัวต้านทานในช่วงเวลาที่มีคลื่นสี่เหลี่ยมป้อนเข้ามา ทำให้เกิดแรงดันตกคร่อมในตัวเก็บประจุค่อยๆ เพิ่มขึ้น และทำการคายประจุแรงดันออกมา เกิดการทำงานเช่นนี้อย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้คลื่นสี่เหลี่ยมเปลี่ยนแปลงเป็นสัญญาณคลื่นอินทิเกรต ผลการเปลี่ยนแปลงรูปร่างไปดังกล่าว รูปร่างสัญญาณที่เกิดขึ้นยังเปลี่ยนแปลงไปได้อีกตามค่าเวลาคงที่ (τ) ที่เกิดจากการนำค่าความต้านทานมาต่อร่วมกับค่าความจุ ($\tau = RC$)

2.6 วงจรอนุกรม RL

วงจรอนุกรม RL เป็นวงจรที่นำตัวต้านทานต่ออนุกรมกับตัวเหนี่ยวนำ และนำไปต่อเข้ากับแหล่งกำเนิดสัญญาณคลื่นสี่เหลี่ยม การต่อดังกล่าวส่งผลต่อสัญญาณคลื่นสี่เหลี่ยมที่ตกคร่อมทั้งตัวต้านทานและตัวเหนี่ยวนำเปลี่ยนแปลงรูปร่างไป

2.6 วงจรอนุกรม RL (ต่อ)

เมื่อป้อนสัญญาณคลื่นสี่เหลี่ยมเข้าวงจร ส่งผลให้สัญญาณคลื่นสี่เหลี่ยมถูกเปลี่ยนแปลงรูปร่างไปจากสถานะการทำงานของวงจร ตัวต้านทานต้านการไหลของกระแสสัญญาณคลื่นสี่เหลี่ยม ที่ส่งผ่านไปให้ตัวเหนี่ยวนำ ทำให้ตัวเหนี่ยวนำเกิดสนามแม่เหล็กพอตัวออก ในเวลาช่วงแรกที่มีคลื่นสี่เหลี่ยมป้อนเข้ามา ตัวเหนี่ยวนำยังไม่เกิดสนามแม่เหล็ก จะเกิดแรงดันตกคร่อมในตัวเหนี่ยวนำสูง เมื่อเริ่มเกิดสนามแม่เหล็ก ทำให้แรงดันตกคร่อมในตัวเหนี่ยวนำค่อยๆ ลดลง เกิดแรงดันตกคร่อมตัวต้านทานค่อยๆ เพิ่มขึ้น จนถึงช่วงเวลาทิ้งดจ่ายคลื่นสี่เหลี่ยมเข้าวงจร สนามแม่เหล็กในตัวเหนี่ยวนำยุบตัวลงตัดผ่านตัวเหนี่ยวนำอีกครั้ง